

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 523/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. októbra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Mišíkom, Advokátska kancelária Mišík, s. r. o., Prievozská 4B, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3 Er 893/2009 z 26. februára 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Mišíkom, Advokátska kancelária Mišík, s. r. o., Prievozská 4B, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva

podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 Er 893/2009 z 26. februára 2013 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka na základe exekučného titulu, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 9 C 280/1992-638 z 21. apríla 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 Co 221/08, 4 Co 222/08 z 25. februára 2009, podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, predmetom ktorej bolo vymożenie platobnej povinnosti voči povinnej spočívajúcej v úhrade sumy 9 441,74 € s príslušenstvom. Exekučný titul bol opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. mája 2009 a vykonateľnosť 25. mája 2009.

3. Po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie č. k. Ex 455/09-2 podala povinná námietky proti exekúcii, v ktorých poukázala na to, že exekučný titul nie je právoplatný a vykonateľný, pretože jej uznesenie krajského súdu sp. zn. 4 Co 221/08, 4 Co 222/08 z 25. februára 2009 nebolo doručené. Okresný súd námietky zamietol, avšak na podnet povinnej podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil uznesenie okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Okresný súd následne napadnutým uznesením exekučné konanie zastavil a zároveň sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 34,80 €, povinnej náhradu trov konania v sume 566 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 304,60 €.

5. Na základe odvolania podaného sťažovateľkou v časti povinnosti nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu

zmenil v časti výroku o trovách tak, že sťažovateľka bola zaviazaná uhradiť povinnej iba trovy jej právneho zástupcu v sume 304,60 €.

6. Na podnet povinnej podal generálny prokurátor mimoriadne dovolanie, na základe ktorého najvyšší súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd následne potvrdil napadnuté rozhodnutie okresného súdu v časti, v ktorej bola sťažovateľke uložená povinnosť zaplatiť povinnej náhradu trov konania v sume 566 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 304,60 €. Rovnako bolo sťažovateľke uložené zaplatiť povinnej náhradu trov odvolacieho konania v sume 225,64 €.

7. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ďalej uvádza: „Okresný súd Bratislava I zaťažil konanie spis. zn. 3Er 893/2009 vrátane v ňom vydaného uznesenia č. l. 69 zo dňa 26. februára 2013 takými vadami, dôsledkom ktorých bolo spôsobené závažné porušenie práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uznesením Okresného súdu Bratislava I č. k. 3Er 893/2009-69 zo dňa 26. februára 2013, v tretej časti výroku súd sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť povinnému náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia, tretia časť výroku bola potvrdená uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/115/2014-119 zo dňa 30. mája 2014, ktorým bola sťažovateľovi uložená tiež povinnosť zaplatiť povinnému náhradu trov odvolacieho konania.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OSP), v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodoval o náhrade trov konania podľa zásady úspechu vo veci. Zásadu úspechu vo veci nie je možné absolutizovať. Sťažovateľ ako oprávnený v exekučnom konaní nemôže zodpovedať za pochybenie súdu, v dôsledku ktorého bola nesprávne vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti na exekučnom titule. Za rozhodujúcu okolnosť

treba v tomto prípade považovať skutočnosť, podľa ktorej samotný Okresný súd Bratislava I poskytol sťažovateľovi 8. júla 2009 úradnú informáciu o tom, že jeho uznesenie č. k. 9C/280/1992-638 zo dňa 21. apríla 2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4Co 221/08, 4Co 222/08 zo dňa 25. februára 2009 nadobudlo právoplatnosť dňa 20. mája 2009 a vykonateľnosť dňa 25. mája 2009.

Sťažovateľ ani pri zvýšenej opatrnosti nemohol predvídať, že dôjde k zastaveniu exekúcie, keďže taktiež nemohol predvídať, že došlo k pochybeniu zo strany súdu.“

8. V závere sťažnosti sťažovateľka navrhuje ústavnému súdu, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol vo veci týmto nálezhom:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod spis. zn. 3Er 893/2009 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26. februára 2013, č. k. 3Er/893/2009-69 sa zrušuje a vec sa vracia súdu na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 340,89 €, na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária Mišík, s. r. o., so sídlom Prievozska 4B, 821 09 Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní a zrušenia jeho uznesenia v tomto konaní.

12. Pokiaľ ide o základné práva a slobody alebo ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ústava rozdeľuje ich ochranu medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany základným právam a slobodám, resp. ľudským právam a základným slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 127 ods. 1 a čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, resp. ľudských práv a základných slobôd (čl. 144 ods. 1 a 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy). To znamená, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (II. ÚS 13/01).

13. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti

petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

14. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu bol prípustný opravný prostriedok (odvolanie), ktorý sťažovateľka ako oprávnená v exekučnom konaní aj využila a o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 18 CoE 126/2013 z 30. apríla 2013. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu vo veci rozhodnúť, pretože krajský súd ako súd odvolací mal právo a povinnosť poskytnúť ochranu sťažovateľke, ktorú svojím rozhodnutím aj poskytol. Napriek tomu sťažovateľka zjavne nespokojná s výsledkom konania napadla svojou sťažnosťou iba postup okresného súdu a opomenula, že všetky jej výhrady proti postupu a rozhodnutiu okresného súdu už posudzoval krajský súd, jeho postup a rozhodnutie však už nenapadla.

15. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc prerokovať sťažnosť a rozhodnúť o nej, preto musel sťažnosť odmietnuť už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. októbra 2015